

Chukat Aleph

[Numbers]

(20)1:The children of Yisrael, even the whole congregation, came into the wilderness of Tzin in the first month: and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there.

2:There was no water for the congregation: and they assembled against Moshe and against Aharon.

3:The people quarreled with Moshe, and spoke, saying, Would that we had died when our brothers died before the LORD!
4:Why have you brought the assembly of the LORD into this wilderness, that we should die there, we and our animals?

5:Why have you brought us up out of Egypt, to bring us to this evil place? it is no place of seed, or of figs, or of vines, or of pomegranates; neither is there any water to drink.

6:Moshe and Aharon went from the presence of the assembly to the door of the Tent of Meeting, and fell on their faces: and the glory of the LORD appeared to them.

7:The LORD spoke to Moshe, saying, 8:Take the rod, and assemble the congregation, you, and Aharon your brother, and speak you to the rock before their eyes, that it give forth its water; and you shall bring forth to them water out of the rock; so you shall give the congregation and their animals drink.

9:Moshe took the rod from before the LORD, as He commanded him.

10:Moshe and Aharon gathered the assembly before the rock, and he said to them, Hear now, you rebels; shall we bring you forth water out of this rock?

11:Moshe lifted up his hand, and struck the rock with his rod twice: and abundant water came forth, and the congregation drank, and their animals.

12:The LORD said to Moshe and Aharon, Because you didn't believe in Me, to sanctify Me in the eyes of the children of Yisrael, therefore you shall not bring this assembly into the land which I have given them.

(20)1 וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם
וַתִּקָּבֵר שָׁם: 2 וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: 3 וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
וְלוֹ גִוְעָנוּ בְּגֹוע אַחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְלָמָּה הֵבֵאתֶם
אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעֵירָנוּ: 5 וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעֵ הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וַתֵּאָנֶה וְגִפְנוֹ
וּרְמֹן וּמִים אֵין לְשִׁתּוֹת: 6 וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקְּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא
כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:

7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 8 קַח אֶת־הַמַּטֵּה
וְהִקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחֶיךָ וְדַבַּרְתֶּם
אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם
מִים מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:
9 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ:
10 וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמְעוּ־נָא הַמְּרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה
נֹוצֵיא לָכֶם מַיִם: 11 וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־
הַסֵּלַע בְּמַטְּהוּ פַעַמִּים וַיֵּצְאוּ מִים רַבִּים וַתִּשְׁתְּ
הָעֵדָה וּבְעִירָם:
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֵאֱמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישָׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־

13:These are the waters of Merivah; because the children of Yisrael quarreled with the LORD, and He was sanctified in them.

14:Moshe sent messengers from Kadesh to the king of Edom, Thus says your brother Yisrael, You know all the travail that has befallen us:

15:how our fathers went down into Egypt, and we lived in Egypt a long time; and the Egyptians dealt ill with us, and our fathers:

16:and when we cried to the LORD, He heard our voice, and sent an angel, and brought us forth out of Egypt: and, behold, we are in Kadesh, a city in the uttermost of your border.

17:Please let us pass through your land: we will not pass through field or through vineyard, neither will we drink of the water of the wells: we will go along the king's highway; we will not turn aside to the right hand nor to the left, until we have passed your border.

הַקֵּהֶל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִתְּתִי לָהֶם: ¹³הִמָּה מִי
מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדֹּשׁ
בָּם: ¹⁴וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקְדֵּשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל
אֵתָה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתָנוּ: ¹⁵וַיֵּרְדוּ
אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיִם וַנָּשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיַּרְעוּ
לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבוֹתֵינוּ: ¹⁶וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע
קוֹלָנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצֵאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וַהֲנֵה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ
עִיר קָצָה גְבוּלְךָ: ¹⁷וַנַּעְבְּרָה־נָּא בְּאֶרְצְךָ לֹא נַעֲבֹר
בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נִלְךָ לֹא נִטֶּה יְמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ:

Chukat Aleph

[Numbers]

(20)1:The children of Yisrael, even the whole congregation, came into the wilderness of Tzin in the first month: and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there.

2:There was no water for the congregation: and they assembled against Moshe and against Aharon.

3:The people quarreled with Moshe, and spoke, saying, Would that we had died when our brothers died before the LORD!

4:Why have you brought the assembly of the LORD into this wilderness, that we should die there, we and our animals?

5:Why have you brought us up out of Egypt, to bring us to this evil place? it is no place of seed, or of figs, or of vines, or of pomegranates; neither is there any water to drink.

6:Moshe and Aharon went from the presence of the assembly to the door of the Tent of Meeting, and fell on their faces: and the glory of the LORD appeared to them.

7:The LORD spoke to Moshe, saying, 8:Take the rod, and assemble the congregation, you, and Aharon your brother, and speak you to the rock before their eyes, that it give forth its water; and you shall bring forth to them water out of the rock; so you shall give the congregation and their animals drink.

9:Moshe took the rod from before the LORD, as He commanded him.

10:Moshe and Aharon gathered the assembly before the rock, and he said to them, Hear now, you rebels; shall we bring you forth water out of this rock?

11:Moshe lifted up his hand, and struck the rock with his rod twice: and abundant water came forth, and the congregation drank, and their animals.

12:The LORD said to Moshe and Aharon, Because you didn't believe in Me, to sanctify Me in the eyes of the children of Yisrael, therefore you shall not bring this assembly into the land which I have given them.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן וַיֵּשְׁבּוּ הָעָם בְּקִדְשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם
וַתִּקְבֹּר שָׁם: וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: וַיַּרְבּוּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
וְלוֹ גִּוְעָנוּ בְּגֹועַ אַחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלָמָּה הֵבֵאתָם
אֶת־קְהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעֵירָנוּ: וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֲתָנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעֵה הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וַתֵּאָנֶה וְגִפְנוֹ
וּרְמוֹן וּמִיִּם אֵין לְשִׁתּוֹת: וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקְּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא
כְּבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַמַּטֵּה
וְהַקְּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ וּדְבַרְתֶּם
אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמִיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם
מֵיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ:
וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע
וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ־נָא הַמְּרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה
נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־
הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמִּים וַיֵּצְאוּ מֵיִם רַבִּים וַתִּשְׁתְּ
הָעֵדָה וּבְעִירָם:
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־

13:These are the waters of Merivah; because the children of Yisrael quarreled with the LORD, and He was sanctified in them.

הַקְהֵל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: ¹³הַמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם:

14:Moshe sent messengers from Kadesh to the king of Edom, Thus says your brother Yisrael, You know all the travail that has befallen us:

וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מֵאֲכָשׁ ¹⁴וַיִּשְׁלַח מֵאֲכָשׁ אֶת־אֶחָיו יִשְׂרָאֵל

15:how our fathers went down into Egypt, and we lived in Egypt a long time; and the Egyptians dealt ill with us, and our fathers:

אֶתְּךָ יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ: ¹⁵וַיֵּרְדּוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיִם וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיַּרְעוּ

16:and when we cried to the LORD, He heard our voice, and sent an angel, and brought us forth out of Egypt: and, behold, we are in Kadesh, a city in the uttermost of your border.

לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבוֹתֵינוּ: ¹⁶וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ

17:Please let us pass through your land: we will not pass through field or through vineyard, neither will we drink of the water of the wells: we will go along the king's highway; we will not turn aside to the right hand nor to the left, until we have passed your border.

וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וַהֲנֵה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ

עֵיר קָצָה גְבוּלְךָ: ¹⁷וְנַעֲבְרֶה־נָא בְּאַרְצְךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֵה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דְּרֹךְ הַמַּלְךְ

נִלְךָ לֹא נִטֶּה יְמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ:

Chukat Aleph

[Numbers]

וַיָּבֹאוּ¹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֲדָשׁ
הָרֵאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקֶדֶשׁ וַתִּמַּת שֵׁם מֵרִים
וַתִּקְבֹּר שֵׁם: וְלֹא־הָיָה מֵיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֵלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: וַיִּרַב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
וְלוֹ גִוְעָנוּ בְּגֹועַ אַחֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה: וְלָמָּה הֵבֵאתָם
אֶת־קְהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שֵׁם אַנְחָנוּ
וּבְעִירָנוּ: וְלָמָּה הֵעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַבִּיא אֶתָנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא־מָקוֹם זֹרַע וַתֵּאנָה וְגִפְּוֹן
וְרִמּוֹן וּמַיִם אֵין לְשִׁתּוֹת: וַיָּבֹאוּ⁶ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא
כְּבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַמַּטֵּה
וְהַקְּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ וּדְבַרְתֶּם
אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמִיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם
מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:

וַיִּקַּח ⁹ מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלְּפָנָי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ׃
וַיִּקְהֵלוּ ¹⁰ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמּוֹרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה
נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם׃ ¹¹ וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־
הַסֵּלַע בְּמַטְּהוֹ פַּעַמִּים וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתּ׃
הַעֲדָה וּבְעִירָם׃ ¹² וַיֹּאמֶר **הַמִּשְׁפָּחָה**
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־
הַקְּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ ¹³ הֲמָה מִי
מְרִיבָה אֲשֶׁר־רַבּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ
בָּם׃ ¹⁴ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מִלְּאֲכִים **הַזֵּה**
מִקְדָּשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם כֹּה אָמַר אַחֲיָהּ יִשְׂרָאֵל
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאתָנוּ׃ ¹⁵ וַיִּרְדּוּ
אַבְתִּינוּ מִצְרַיִמָּה וַנָּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא־בָתִּינוּ׃ ¹⁶ **הַמַּטֵּה** וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלָנוּ
וַיִּשְׁלַח מִלְּאָךְ וַיֵּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ

עִיר קִצֵּה גְבוּלְךָ: ¹⁷נִעְבְּרָה-נָא בְּאֶרְצְךָ לֹא נִעְבֹּר
בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֶר דְּרֹךְ הַמֶּלֶךְ
נִלְךָ לֹא נִטָּה יְמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר-נִעְבֹּר גְּבוּלְךָ:

Chukat Aleph

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת עם מרים
ותקבר עם ולא היה מים לעדה ויקהלו על
משה ועל אהרן וירב העם עם משה ויאמרו לאמר
וכו גועזו בגוע אזיזו לפני יהוה ולמה הבאתם
את קהל יהוה אל המדבר הזה למות עם אנזזו
ובעירזו ולמה העליתזו ממצרים להביא אתזו
אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן
ורמון ומים אין לשותות ויבא משה ואהרן מפני
הקהל אל פתח אהל מועד ויפכו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם וזתן מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם

וַיִּקְחוּ מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֵּה מִלְּפָנָי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ
וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקְּהָל אֲלֵ פָנָי הַסִּלְעַ
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ גַּם הַמְרִים הַמִּן הַסִּלְעַ הַזֶּה
זֹוֹצִיא לָכֶם מִיַּם וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת
הַסִּלְעַ בַּמַּטֵּהוּ פַּעַמִּים וַיִּצְאוּ מִיַּם רַבִּים וַתֵּשֶׁת
הָעֵדָה וּבַעִירָם

יְהוָה אֲלֵ מֹשֶׁה וְאֲלֵ אַהֲרֹן יַעֲזֹן לֹא הָאֲמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִכְזֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת
הַקְּהָל הַזֶּה אֲלֵ הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם הַמָּה מִי
מְרִיבָה אֲשֶׁר רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקְדֹּשׁ
בָּם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים

מִקְדֹּשׁ אֲלֵ מֶלֶךְ אֲדוּם כֹּה אָמַר אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל
אֶתְּהָ יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתָנוּ וַיִּרְדּוּ
אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה וְנָשָׁב בַּמִּצְרִים יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
לָנוּ מִצְרִים וּלְאֲבֹתֵינוּ וְנִצַּעַק אֲלֵ יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלָנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנִי בְּקִדְשׁ

עֵיר קִצָּה גְבוּכָךְ גְּעֵבְרָה גָּא בְּאַרְצֶךָ לֹא גְעֵבֵר
בְּשׂוּדָה וּבְכֶרֶם וְלֹא גְשׂוּתָה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמַּכָּךְ
גְּכֶךְ לֹא גְטָה יְמִיךָ וְשִׁמְאוֹךְ עַד אֲשֶׁר גְּעֵבֵר גְּבִכָךְ